

[Statsministeren.]

kendte visse Forpligtelser med Hensyn til en Kulimport fra Polen i Henhold til nogle mellem Leverandører og Importører afsluttede Kontrakter. Den ærede Landstingsmand Hr. Halfdan Hendriksen fik ved denne Byttehandel sine Udlæg tilbage, og Staten slap for at beskæftige sig med en moralsk Forpligtelse, som den altsaa efter min Mening havde til at skaffe ham Dækning. Af den Meddelelse, jeg fik i sin Tid om Sagens Ordning, fremgik intet som helst mystisk, og jeg er ikke senere blevet bekendt med noget mystisk. Jeg er kun blevet bekendt med, hvad der fremgaar af den nævnte Erklæring fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, og til den kan jeg altsaa i øvrigt henholde mig.

De ærede Medlemmer Hr. Krag og Hr. Christmas Møller er begge vendt tilbage til visse af Talerne og Vanskelighederne, som de havde under Valgkampen. De taler om Kronepolitikken, endskønt man kunde formode, at man nu, efter at Valutalovgivningen er lagt fast for et godt Stykke Tid ud i Fremtiden, kunde have ladet den hvile. Men begge taler de om Kronepolitikken, og de har ogsaa faaet den Assistance, de har Krav paa, fra den kommunistiske Ordfører.

Det siges, at Regeringen har sænket Kronens Værdi. Hvis det var rigtigt, vilde den Klage, det ærede Medlem Hr. Thomsen fremsatte, jo være højst urimelig. Hans Tale viser netop, at vi havde Ret i at advare imod Forbindelsen med L. S. Regeringen har nægtet at foretage de krævede Kunstgreb overfor Kronen. Vi har aldrig besriddt, at Kronen kunde falde under Trykket af de økonomiske Forholds Udvikling udefra. Men vi har netop haft Striden om Kroneværnet, om Valutaloven, for i den Udstrækning, vi evnede det, at skabe et Værn mod alt for voldsomme Udslag af de frie Kræfters Indflydelse. Vi krævede, og vi har nu gennemført en Lovgivning, der muliggør Opretholdelsen af noget Værn, og hvis man er imod Kronens katastrofale Fald, saaledes som det ærede kommunistiske Medlem paastod, at han var, saa er det højst mærkeligt at stille sig paa Frihedens, det vil sige paa Spekulanternes Standpunkt i denne Sag, saaledes som det ærede Medlem gjorde det.

Det ærede Medlem Hr. Krag gentog en Række af Vælgermødernes Udtalelser om Kroneagitationen o. s. v. og udtalte en Formodning om, at vi søgte at bringe vor Holdning med Hensyn til Beskatnin-

gen overfor Folk med faste Indtægter i Forglemmelse. Nej, baade med Hensyn til Kronepolitikken og med Hensyn til, hvad vi har foreslaaet af Skat paa faste Indtægter, har vi aldeles ingen Aarsag til at bringe noget i Forglemmelse, og vi har heller ikke haft Lejlighed dertil, thi der er nu før dette Valg afholdt 1 500 aabne Vælgermøder, som var tilgængelige for Venstres Medlemmer. I den Udstrækning, de havde Lyst, kunde de komme, og med den Begrænsning, som de mange Kandidater nødvendiggør, kunde de faa Lov at tale der, ganske anderledes end det har været Tilfældet paa talrige af de Venstremøder, der er holdt. Derefter synes jeg ikke, der er synderlig Aarsag til nu at genopfriske de Besværinger, som de ærede Venstremedlemmer jo paa de 1 500 Vælgermøder kunde have fremsat i den Udstrækning, de vilde, og derigennem have øvet den Indflydelse, som de havde Evne til.

Det ærede Medlem Hr. Krag var meget pessimistisk, og det er der saa vist ogsaa megen Grund til at være. Han forudsagde baade Statens og Kommunernes Sammenbrud. Men hvis man tror, at det ærede Medlem anviste noget Middel til Forhindring af Sammenbrudet, saa tager man fejl. Nej, han krævede tværtimod, at vi skulde hjælpe til for at komme ned i Afgrunden. Han stod her og krævede, at vi skulde opgive Ejendomsskatte, hvilket jo maa føre til endnu hastigere Nærmelse til Sammenbrudet. Det ærede Medlem havde ingen Midler. Han var oven i Købet fornærmet over de Midler, vi anviste, fornærmet over, at Afrustningsforslaget var fremsat paa ny. Ja, det ærede Medlem maa ikke være vidende om, at der var en formelig Aftale med dem, der paa Venstres Vegne forhandlede om den midlertidige Militærordning eller den midlertidige Formindskelse af Militærudgifterne, som fandt Sted, en formelig Aftale med disse om, at det aldeles ikke var stridende mod den Afstemning, som foregik, at vi umiddelbart efter paa ny fremsatte Afrustningsforslaget. Det ærede Medlem Hr. Krag kan altsaa gaa hen med sine Besværinger til sit eget Parti, som har bifaldet, at noget saadant skete. Det ærede Medlem erklærede imidlertid med Hensyn til Realiteten, at selv om dette Forslag blev gennemført, vilde det ikke give noget større Udbytte. Nej, naturligvis, det maa jo være blevet de 5—6 Mill. Kr. mindre, som vi allerede strøg i forrige Omgang, men en Snes Millioner er ogsaa Penge i disse Tider. Navnlig naar